

af mig omtalte Skrift fra Regjeringens Side. Der er efter min Mening kun eet Slags Folk, til hvem denne Regjering har Tilbud, og det er væsentligt dem, der ere blevne begunstige ved den af Regjeringens Medlemmer tilveiebragte Grundlovsforbring. Den Lovtale, der holdes over Amdsraadene, staaer i en stærkende Modsetning til den Maade, hvorpaa Repræsentationerne saavel i Landsbycommunerne som i Kjøbstæderne ere blevne omtalte. I Kjøbstæderne og i Landets mindre Communer er det blevet anseet for passende og nødvendigt at paalægge Multer for at tvinge Repræsentanterne til at opfylde deres Pligter, men i Motiverne Sp. 816—17 vil man læse en Begrundelse af, hvorfor dette ikke er nødvendigt med Hensyn til Amdsraadene. De ere sammensatte af et ganske andet Slags Folk; dem tør man nok betro at varetage deres Pligter, uden at man har nødig at have noget Tvangsmiddel imod dem. Man har ikke engang forbeholdt sig at opløse Amdsraadene; en saadan Tilbud har man til, at de altid vilde vide at træffe det Rette og altid være de rigtige Repræsentanter for, hvad der er til vedkommende Communes Tavn. Mig forekommer det derimod, at det vilde være naturligt, at man, naar man skal have Repræsentationer, sørger for, at de, der vælge disse, ogsaa føle sig repræsenterede ved dem, og at man, naar der indtræder Tilfælde, hvor Statsmyndigheden troer, at Repræsentanterne have overskredet deres Competence, ogsaa lader Vælgerne have et Ord med i Sagen, saaledes at det ikke bliver Regjeringen, der optræder enten directe, som ved Kjøbstadrepræsentationerne, eller indirecte gennem Amdsraadet som den, der skal straffe og være eneste Dommer i Sagen. Jeg vilde derfor finde, at det var meest passende og Noget, man skulde saavel de mindre Landsbycommuner som Kjøbstadcommunerne, om man lod foretage en Oplosning af vedkommende Communerraad, saasnart man troede, at der var steet Misbrug af deres Myndighed. — I Henhold til, hvad jeg under den tidligere Sag udtalte angaaende det blot Tilfyneladende i, at der skulde være givet en selvstændig Styrelse af Communerens Anliggender, saalænge Lederen af Sagerne er udnevnt af Regjeringen, skal jeg blot her bemærke,

at det følger af sig selv, at jeg derefter maa foreslaae, at Amtmanden ikke deeltager i Stemmegivningen i de Sager, som foreligge Amdsraadet. Der kan ikke være Noget til Hinder for, at han er tilstede, at han deeltager i Forhandlingerne, at han strax giver sin Mening tilkjende, idet han optræder som Statens Tilsynsmand, og det kan maaskee i visse Tilfælde være fremmende for Sagerne, at han paa et tidligt Stadium kan indvirke paa de Beslutninger, Amdsraadet vil komme til; men man maa erindre, i hvilken skjæv Stilling Amtmanden selv kommer, og i hvilken ubehagelig Stilling Amdsraadet kommer, naar han, efterat have deeltaget i Afstemningen, og muligt er bleven overstemt, suspenderer den hele Beslutning i sin Egenskab af Regjeringscommisair. Der maa være noget Irriterende i at se en Mand, som deeltager i Afstemningen, og som under Forhandlingen søger at gjøre Fornuftgrunde gjældende, bagefter, naar han er bleven overstemt, komme med Magtsprog og sige, at det Hele skal standses; det kan hverken være godt for Amtmanden eller for Amdsraadet, at et saadant blandet Forhold finder Sted. Jeg troer desuden, at det vilde være smaaligt fra Regjeringens Side at holde paa denne ene Stemme, naar det ikke lader sig nægte, at slike Ulemper kunne opstaae deraf. Nu siger den ene ærede Taler efter den anden: Ja, vi misbillige, at Amtmanden har denne Stemme; men da vi ikke kunne faae Andet, er det bedst at tage dette. Jeg vil spørge, hvorfor kunne vi ikke faae Andet? Derfor Noget kan vise, at der er Grunde tilstede, som gjøre det utilraadeligt at lade Amdsraadet — i Særdeleshed naar det bestaaer af saa udmærkede Mænd, som der efter Regjeringens Mening vil komme ind deri — tage Beslutning, uden at Amtmanden skal være med at stemme, dersom der virkelig er Grunde, som gjøre det indlysende, at det er farligt, at Amtmanden mister denne Stemme, skal jeg ogsaa bøje mig for dem og sige som de Andre: Ja, da der er disse gode Grunde til at lade Amtmanden vedblive at stemme, skulle vi ikke nu forlange, at han fjernes; men saalænge der ikke kommer Andet frem end det, der foreligger, nemlig et Lovforslag, i hvilket man ikke har havt Hjerte til at gjøre Forslag om at lade de valgte